

Č. 2740.

V o j e n s k é v ě c i: * Žádá-li důstojník z povolání za přeložení do zálohy, musí úřad vzít zřetel k dodatečnému odvolání oné žádosti, leč by dokázal okolnosti nasvědčující tomu, že změna rozhodnutí o žádosti původní nemohla již před jeho účinností býti provedena.

A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í. I. Dokud úřední rozhodnutí, dotýkající se zájmů strany, nebylo straně sděleno, nelze proti straně mluvit o rozhodnutí. — II. Jde-li o rozhodnutí podmíněné návrhem stran, jest úřad povinen přihlížeti ke změně petitu, odvolá-li strana svůj návrh dříve, než rozhodnutí o něm jí bylo sděleno.

(Nález ze dne 8. října 1923 č. 13525.)

V ě c: Gustav S. na S. proti ministerstvu národní obrany stran přeložení do zálohy.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — — —

Rozhoduje o stížnosti musil se nss především zabývatí námitkou žal. úřadu v odvodním spise uplatňovanou, že st-l ke své žádosti přeložen byl do zálohy rozkazem a že proti »rozkazu« stížnost k nss jest nepřipustnou.

Námitku tuto neshledal nss důvodnou, neboť jde o zánik poměru důstojníka z povolání podle § 25 br. z.; předpis tento stanoví, že důstojníci z povolání, kteří do určité doby prohlásí, že nehodlají býti nadále důstojníky z povolání, za splnění určitých předpokladů budou přeloženi do zálohy. Vychází tedy z ustanovení toho důstojníkům z povolání právní nárok, aby za určitých modalit do zálohy byli přeloženi. Nejde tu tedy o interní záležitost vojenské správy, o uspořádání služby uvnitř branné moci, nýbrž o záležitost osobního statu důstojníka z povolání, upravenou pozitivním předpisem branného zákona a o subsumpci určitých skutečností pod normu pozitivního práva. Výrok úřadu o takovémto poměru právním jest tudíž r o z h o d n u t í m úřadu správního, jak je má na mysli § 2 zák. o ss a jest proti němu stížnost k nss přípustna.

Ve věci samé pak nss uvážil toto:

Vývody stížnosti shrnouti lze v podstatě v námitku, že původní žádosti st-lovy za přeložení do zálohy se staly bezpředmětnými resp. že byly odvolány žádostí o přeložení do výslužby, přednesenou při superarbitračním řízení dne — a zejména žádostí ze 14. března 1923, kteréžto žádosti podány byly vesměs před uveřejněním přeložení st-lova do zálohy v osobním věstníku mno.

Naproti tomu namítá žal. úřad v odvodním spise, 1. že úřad není povinen ke změnám petitu při podobných žádostech ve smyslu § 25 br. z. přihlížeti, a 2. že nař. rozhodnutí bylo již dne 12. března 1923 aprobováno a dne 13. března 1923 krátkou cestou redakci Věstníku k uveřejnění odesláno a že tedy vůbec nebylo již možno přihlížeti ke změně petitu v podání ze 14. března 1923 obsažené.

Nss neuznal tyto názory žal. úřadu správnými.

Jak svrchu řečeno, jest přeložení aktivního důstojníka do zálohy záležitostí jeho osobního statu, má v zápětí určité reflexy majetkové a připouští se dle § 25 br. z. toliko, když aktivní důstojník prohlásí, že nehodlá nadále býti důstojníkem z povolání. Není dále sporu o tom, že se jedná o přeložení do zálohy na *ž á d o s t* st-lovu. Jde tedy o určitou disposici úřadu, která jest podmíněna prohlášením strany. Úřad jest pak v takovém případě projevem vůle strany vázán, jest proto také povinen přihlížeti ke změně příslušného petitu, jinými slovy nemůže více učiniti opatření, o které bylo žádáno, když žádost byla odvolána a nahrazena jinou.

Žal. úřad má za to, že ke změně petitu již přihlédnouti vůbec nemohl, ježto rozhodnutí jeho se stalo dříve než změna mu byla oznámena. Při tom vychází žal. úřad z názoru, že věc jest *r o z h o d n u t o u* buďto již okamžikem aprobace neb odesláním spisu k uveřejnění ve Věstníku.

Názor tento nemá v zákoně opory. Podstatnou náležitostí úředního rozhodnutí, které se dotýká zájmů stran, jest, aby se stranou bylo sděleno. Dokud sdělení takové se nestalo, nelze proti straně mluvit o rozhodnutí. Jde-li tedy o takové rozhodnutí úřadu, které jest podmíněno návrhem strany, jest úřad povinen přihlédnouti ke změně petitu, odvolá-li strana návrh svůj dříve než rozhodnutí o něm jí bylo sděleno, to i tehdy, když příslušný návrh rozhodnutí byl již schválen, ledaže by úřad prokázal okolnosti takové, ze kterých by bylo zřejmo, že změna rozhodnutí fysicky nebyla již možnou.

V daném případě jde ze spisů na jevo, že st-l podáním z 14. března 1923, které na žal. úřad došlo 15. března 1923, obě dřívější žádosti za přeložení do zálohy odvolal, dále že přeložení st-lovo do zálohy uveřejněno bylo v 25. čísle VI. ročníku osobního věstníku mno, vydaném dne 24. března 1923. Úřad ani netvrdí, že okolnosti jím uváděné (aprobace příslušného spisu resp. odeslání jeho do redakce jeho osobního věstníku) by mu bývaly činily fysicky nemožným zamezení ještě včas, aby příslušná zpráva o přeložení st-lově do zálohy nebyla uveřejněna. Měl tedy žal. úřad ke změně petitu st-lovu přihlédnouti. Neučinil-li tak, porušil zákon, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž se nss mohl zabývatí dalšími vývody odvodního spisu, zda st-l má či nemá nárok na přeložení *d o v ý s l u Ź b y*, ježto otázka tato administrativní cestou dosud není vyřízena.

Č. 2741.

Stavební právo — Administrativní řízení: Interest, který měl možnost zúčastniti se náležitým způsobem stavební komise, může splnění povinnosti úřadu, aby dbal nad zachováním předpisů stavebního řádu, jako svoje právo uplatňovati jenom tehdy, když včasným vznesením příslušné námitky při stavební komisi si je zachoval.

(Nález ze dne 8. října 1923 č. 14088.)

V ě c: Česká finanční prokuratura v Praze jménem čsl. důlního eráru proti zemskému správnímu výboru v Praze stran stavby továrny firmy D. a N. v Ch.